

Arrest

nr. 176 634 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 maart 2016 waarbij de aanvraag voor een toelating tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard (bijlage 15quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juli 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 augustus 2016.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. TIJINI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de partijen bij beschikking van 26 juli 2016 de grond werd meegegeed waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.2. Verzoekster richt op 3 augustus 2016 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3. In het proces-verbaal van 8 september 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat zij in dezelfde periode drie aparte beroepen heeft ingediend, dat in de twee andere zaken het schrijven van de Raad met de vraag naar het al dan niet neerleggen van een synthesememorie haar heeft bereikt en dat zij hierop heeft geantwoord dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen, wat zij ook in de voorliggende zaak zou hebben gedaan indien zij het schrijven van de griffie zou hebben ontvangen. Zij toont de verzendingsbewijzen van haar antwoord aan de Raad in de twee andere zaken, wijst erop dat bpost haar in de voorliggende zaak geen bericht heeft nagelaten en stelt te vermoeden dat dit is te wijten aan de vakantieperiode, waarin vaak met jobstudenten wordt gewerkt. Gevraagd of zij een klacht heeft ingediend bij bpost, stelt de verzoekende partij dat dit niet het geval is. De verwerende partij heeft geen opmerkingen.”*

1.4. Verzoekster betwist ter terechtzitting niet dat zij niet heeft geantwoord op het schrijven van de griffie van de Raad waarbij ze wordt uitgenodigd haar wens kenbaar te maken om al dan niet een synthesememorie neer te leggen. Zij tracht ter terechtzitting wel een verantwoording voor dit gebrek aan een antwoord op voormeld schrijven te verstrekken, met name dat haar raadsvrouw nooit een afwezigheidsbericht van bpost heeft mogen ontvangen in haar brievenbus en zodoende ook niet op de hoogte was van dit schrijven. Ter ondersteuning van dit betoog legt zij twee verzendbewijzen voor inzake het antwoord van haar raadsvrouw aan de griffie van de Raad in twee andere zaken, waaruit zou blijken dat haar raadsvrouw wel degelijk op de hoogte is van het procedureverloop bij de Raad en zij – mocht zij kennis hebben gehad van de aangetekende zending van de griffie van de Raad – in huidige zaak tijdig een antwoord zou hebben verzonden, net zoals zij in haar overige zaken heeft gedaan. De Raad kan in deze enkel vaststellen dat het betoog van verzoekster volledig is gestoeld op ongestaafde beweringen. Zo geeft zij zelf aan geen klacht te hebben neergelegd bij bpost, waarbij deze klacht en het antwoord van bpost dienaangaande een vorm van objectief bewijs zouden kunnen uitmaken. Aldus ligt op heden niets meer voor dan een volledig op eigen verklaringen gesteunde theorie aangaande het lot van het aangetekend schrijven van de griffie van de Raad. De Raad kan een dergelijk ongestaafd betoog niet zonder meer voor waar aannemen. Gelet op het feit dat geen klacht bij bpost werd neergelegd, ligt geen enkel begin van bewijs van overmacht voor inzake het niet hebben ontvangen van het schrijven van de griffie van de Raad.

1.5. Gelet op bovenstaande brengt verzoekster geen enkel element aan dat ertoe leidt anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat, bij gebreke aan een tijdig antwoord op de vraag of zij al dan niet een synthesememorie wenst over te maken, het ontbreken van het vereiste belang moet worden vastgesteld op grond van artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet. De beschikking blijft derhalve overeind.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA